Punkt i protokollet PR 27/2026 rd

Plenum

Tisdag 24.3.2026 kl. 14.00—18.54

3. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av skogslagen, naturvårdslagen och lagen om Finlands skogscentrals system för skoglig information

Regeringens proposition RP 30/2026 rd

Remissdebatt

Talman Jussi Halla-aho: Ärende 3 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till jord- och skogsbruksutskottet, som miljöutskottet ska lämna utlåtande till.

För debatten reserveras i detta skede högst 30 minuter. Om vi inte inom denna tid hinner gå igenom talarlistan avbryts behandlingen av ärendet och fortsätter efter de övriga ärendena på dagordningen.

Minister Essayah, varsågod.

Debatt

14.01 **Maa- ja metsätalousministeri Sari Essayah** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! [Hälinää — Puhemies koputtaa] Tänään käsiteltävänä on hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsälain, luonnonsuojelulain ja Suomen metsäkeskuksen metsätietojärjestelmästä annetun lain muuttamisesta. Esitys koskee erityisesti lintujen pesinnän aikaisia metsähakkuita. Taustalla on EU-tuomioistuimen ratkaisu elokuulta 2025, jossa tuomioistuin täsmensi EU:n lintudirektiivin tulkintaa metsätalouden harjoittamisen osalta.

Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi metsänhakkuuta ja muuta metsätalouden harjoittamista koskevat rajoitukset ja velvoitteet linnuston huomioon ottamiseksi. Esityksen tavoitteena on selkeyttää ja täsmentää kansallista sääntelyä erityisesti liittyen pesintäaikaisiin metsänhakkuisiin. Käytännössä esityksellä säädettäisiin metsätalouden harjoittamiselle rajoituksia ja velvoitteita, joiden tavoitteena on lintujen suojelu. Sääntelyn tavoitteena on myös toimintaympäristön ennakoitavuus, mikä on merkityksellistä niin metsänomistajien, puuta ostavien ja korjaavien yritysten, metsätalouden palveluita tarjoavien toimijoiden kuin myös viranomaistenkin kannalta.

Metsälakiin lisättäisiin uusi pykälä, joka koskisi linnuston suojelua ja huomioon ottamista metsän hakkuissa ja muussa metsänkäsittelyssä. Metsän hoitamiselle ja käyttämiselle asetettaisiin velvoitteita ja rajoituksia, jotta lintudirektiivin velvoitteet tulevat asianmukaisesti otetuiksi huomioon. [Hälinää — Puhemies koputtaa] Velvoitteet liittyisivät käsittelyalueen linnuston arviointiin sekä arvioinnin perusteella tehtäviin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin. Lisäksi puunkorjuu kiellettäisiin alueilla, joilla on runsaasti lintuja, eli rehevissä, lehtipuuvaltaisissa metsissä, korvissa ja rantametsissä laissa määriteltyinä aikoina lintujen pesinnän turvaamiseksi.

Käytännössä pakollisiksi muuttuvat metsänkäsittelyn rajoitukset vastaisivat metsäalalla laadittuja jo olemassa olevia metsänkäsittelyä ja linnustoa koskevia suosituksia. Metsälaissa säädettäisiin myös siitä, millaisilla toimenpiteillä yksittäisiä pesiä suojeltaisiin käytännössä. Jos metsänkäsittelyalueella havaitaan suunnitteluvaiheessa tai metsän hoitamiseen ja käyttämiseen liittyvien toimenpiteitten yhteydessä linnunpesä, jossa pesintä on käynnissä, olisi toimenpiteet toteutettava niin, että pesää ei vahingoiteta. Lisäksi säännösehdotusten mukaan pesintäaikana tehtävässä hakkuussa metsänhakkuun toteuttajaa velvoitettaisiin säästämään isot haavat, kolopuut ja pystylahopuut. Harvalukuiset petolinnut tarvitsevat pesinnän onnistumiseksi erityistä suojaa. Tämän vuoksi esitetään, että metsän hoitaminen ja käyttäminen on kiellettyä harvalukuisten petolintujen pesien läheisyydessä, jos siitä voi aiheutua sellaista häirintää, joka johtaa pesinnän keskeytymiseen. Myös metsälain seuraamussääntelyä täydennettäisiin.

Lisäksi luonnonsuojelulakia ehdotetaan muutettavan siten, että lintujen tahallista häirintää koskeva kielto ei estäisi maa- ja metsätaloutta tai rakentamista, ellei siitä aiheutuisi merkittävää haittaa lintudirektiivin tavoitteille. Lintulajien yksilöiden tarkoitukselliseen häirintään edellytettäisiin edelleen haettavan luonnonsuojelulain mukaista poikkeuslupaa. Metsä- ja maataloutta sekä laitteitten ja rakennusten käyttämistä koskevaan yleispoikkeussäännökseen sen sijaan ehdotetaan lisättävän poikkeus, joka koskee lintulajien tahallisen häirinnän kieltoa.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi myös salassa pidettävien tietojen luovuttamisesta metsätalouden harjoittamisen yhteydessä. Säännökset mahdollistavat salassa pidettävien lintulajeja koskevien tietojen luovuttamisen maanomistajille, hakkuuoikeuden haltijalle ja sille, joka toimii niiden lukuun suunnitellessaan ja toteuttaessaan metsien hoitoon ja käyttöön liittyviä toimenpiteitä. Esityksen tavoitteena on myös turvata tiedonsaantioikeudet, jotta metsäsektorin toimijoilla on salassapitosäännösten estämättä tarpeelliset lintulajien suojelua koskevat tiedot suunnitellessaan ja toteuttaessaan metsien hoitoon ja käyttöön liittyviä toimenpiteitä.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian keväällä 2026. Kiireellisen aikataulun taustalla on se, että kansallisen lainsäädännön on tarkoituksenmukaista olla voimassa ennen seuraavaa lintujen pesintäaikaa. Onkin ensiarvoisen tärkeää, että esitys käsitellään eduskunnassa perusteellisesti mutta myös eduskunnan lainsäätäjän roolia kunnioittaen mahdollisimman nopeasti. — Kiitos, arvoisa puhemies.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia, ministeri Essayah. — Edustajat voivat pyytää minuutin mittaista vastauspuheenvuoroa painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan. — Edustaja Kinnari, olkaa hyvä.

14.06 **Teemu Kinnari kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Kiitos, ministeri, esittelystä. Tämä esityshän on käytännössä ennen kaikkea pakollinen, koska EU-tuomioistuimen ratkaisu muutti pelisääntöä siltä osin, että meidän on varmistettava, että suomalainen metsätalous voi jatkua lainmukaisesti ja ennakoitavasti.

Keskeistä on, että metsälakiin tuodaan selkeät, käytännönläheiset velvoitteet lintujen huomioimiseksi, ja käytännössä ne ovat pitkälti niitä samoja, joita metsäteollisuus on käytännössä nyt jo toiminnassaan noudattanut vapaaehtoisten sertifiointimallien kautta. Mutta nyt nämä tuodaan lakiin, ja se on hyvä asia, koska se tuo varmuutta kentälle.

Punkt i protokollet PR 27/2026 rd

Arvoisa puhemies! Metsäteollisuuden näkökulmasta tärkeintä on ennakoitavuus, ja kun säännöt ovat selvät, investoinnit, puunhankinta ja työt voidaan suunnitella ilman jatkuvaa epävarmuutta siitä, rikkooko toiminta EU-oikeutta. Samaan aikaan lain täsmennys on välttämätön. Ilman sitä joutuisimme pahimmillaan hakemaan poikkeuslupia lähes kaikkeen normaaliin toimintaan, ja se ei ole järkevää kenellekään. [Puhemies koputtaa] Valiokunnan kuulemisissa nämä asiat tulee ottaa huomioon. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Aittakumpu, olkaa hyvä.

14.07 **Pekka Aittakumpu ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomi elää metsästä, ja Suomessa on aina osattu hoitaa metsää ja elää yhdessä luonnon kanssa. Sääntelyäkin, totta kai, tarvitaan, mutta etenkin EU:n kohdalla on sanottava, että ongelma ei niinkään ole ollut sääntöjen vähäisyys, vaan pikemminkin sääntelyä ja byrokratiaa etenkin sieltä EU:n suunnalta pitäisi pyrkiä kaikin tavoin vähentämään.

Tässäkin tapauksessa ajattelen, että täällä eduskunnassa pitäisi kaikin tavoin pyrkiä minimoimaan turha byrokratia ja varmistamaan, että tämä lintujen pesintä mutta myös metsätalouden toiminta voi onnistua ja jatkua. Asiahan, arvoisa puhemies, on näin, että vastuullinen suomalainen metsänomistaja tarvitsee ennen kaikkea järkevät ja ennakoitavat säännöt, ja toivon mukaan tämäkin esitys sitten tukee sitä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Piritta Rantanen, olkaa hyvä.

14.08 **Piritta Rantanen sd** (vastauspuheenvuoro): Herra puhemies! Kiitos ministerille tästä esittelystä. Niin kuin tuossa esittelyssäkin totesitte, tarvitaan selkeää lainsäädäntöä. Se on kyllä varmasti tässä se kaiken a ja o, niin että jokainen metsänomistaja mutta myös hakkuita tekevä yhtiö tietää, mitkä alueet ovat niitä, joilleka tämä rajoitus nyt tulee.

On kyse kuitenkin metsäkoneista, jotka ovat satojentuhansien eurojen arvoisia. Nyt kun vaikka omasta kotikunnastani tänne ajelin, niin kelirikkoaika alkaa olemaan käsillä ja tiet erittäin huonossa kunnossa, ja se tarkoittaa jo automaattisesti sitä, että metsäkoneet eivät tähän aikaan kulje eikä niitä puita sieltä metsästä saada. Nyt meillä tulee tämä lintudirektiivin mukainen aika, jolloinka taas osa metsistä on poissuljettu hoitotoimenpiteiltä ja hakkuilta. Kysyisin ministeriltä: Jos itselläni on metsä ja se viereinen metsä on sitten se, jota pitäisi hakata, niin saako sen ensimmäisen palan ohi mennä tekemään niitä hakkuita, [Puhemies koputtaa] jos se metsä on erilaista siellä toisella puolella? Varmistetaanko se tässä?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. —Edustaja Kalmari, olkaa hyvä.

14.10 **Anne Kalmari kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Jälleen kerran noviisina teemme EU-lainsäädäntöä, jota olisi vielä voinut välttää. Ei ole oikein, että omaisuudensuojaa vahingoitetaan jatkuvasti tämäntyyppisillä esityksillä, joissa meidän metsänkäyttöä ohjataan EU:sta käsin, vaikka metsäpolitiikan piti olla kotoisissa käsissä. Vaikka sertifikaateissa tätä toimintatapaa on jo tehty, niin me tiedämme, että sinne tulee sitten uudet vaateet, jolloin jälleen sertifikaattien saanti kiristyy. Vähintä olisi se, että tutkittaisiin tämä omaisuudensuoja perustuslakivaliokunnassa ja mahdollistettaisiin se, että ajouria nyt voisi tehdä sielläkin, missä itse hakkuuta ei voisi sitten tehdä. Kyllähän ne puut on pois kuljetettava esimerkiksi saarista tai viereisiltä metsälöiltä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Elo, olkaa hyvä.

14.11 **Tiina Elo vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Metsien kesäaikaisissa hakkuissa tuhoutuu vuosittain arviolta 100 000 linnunpesää, puoli miljoonaa linnunpoikasta. Kesähakkuiden pinta-ala on Suomessa lähes kaksinkertaistunut viime vuosikymmeninä. Samaan aikaan monien lintujen kannat ovat romahtaneet ja aiemmin tavallisetkin metsälajit, kuten hömötiainen, ovat käyneet harvinaisiksi.

Tästä hallituksen esityksestä annetut lausunnot puhuvat selvää kieltä siitä, että hallituksen ehdottamilla muutoksilla lintujen pesimärauhaa ei turvata. Esityksessä kesäaikaisten hakkuiden ulkopuolelle rajattaisiin vain hyvin pieni määrä metsistä. Samoin haitan tahallisuus määriteltäisiin niin, että se käytännössä mahdollistaisi laajan kesäaikaisten hakkuiden jatkamisen pesien tuhoutumisesta piittaamatta. Kuten asiantuntijalausunnot osoittavat, lintujen pesinnän turvaaminen edellyttää kaikkien hakkuiden kieltämistä lintujen pesimäaikana.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kivelä, olkaa hyvä.

14.12 **Mai Kivelä vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On erittäin kannatettavaa, että metsälakia päivitetään vastaamaan lintudirektiivin vaatimuksia, mutta nyt näyttää kuitenkin siltä, että tässä hallituksen esityksessä metsänkäytölle säädetyt velvoitteet linnuston suojelemiseksi eivät ole tosiasiallisesti riittäviä tämän tavoitteen toteutumiseksi. Näiden velvoitteiden täyttäminen ei siis poissulje sitä mahdollisuutta, etteikö metsänkäytöstä voisi koitua metsän linnustolle haitallisia seurauksia. Esimerkiksi tässä esityksessä ei tule säätää, että mainittujen ehtojen täyttyessä metsänkäyttöä ei määritelmän mukaisesti voida pitää luonnonsuojelulain mukaisena kiellettynä tahallisena tekona. Eli nämä asetetut ehdot ovat aivan liian epämääräiset, ja tällainen linjaus olisi myös lintudirektiivin tavoitteiden vastainen.

Kaikista tehokkain ja yksinkertaisin keino luonnonvaraisten lintujen suojelemiseksi olisi tietenkin kieltää hakkuut kokonaan lintujen pesimäaikana. Ministeri, miksi näin ei tehdä? [Mikko Savola: Milläs Suomi sitten elää?]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ledamot Norrback, varsågod.

14.13 **Anders Norrback r** (vastauspuheenvuoro): Tack, ärade talman! Vi måste ha en balans mellan natur och näringsverksamhet. Finland behöver skogen, för skogen är viktig för finländarna, både som natur och som näringsgren. Därför är det bra att regeringen reagerade snabbt när EU-domstolens beslut kom och man insåg att här måste man göra preciseringar för att få ett juridiskt läge som är hållbart för alla parter.

Arvoisa puhemies! On tärkeää, että meillä on tasapaino luonnon ja liiketoiminnan välillä. Tässä nyt säädetään sillä tavalla, että voidaan harjoittaa metsätaloutta ja myös samanaikaisesti suojellaan ainakin minun mielestäni riittävin määrin linnustoa. Valiokunnassa sitten nähdään, miten tämä voi vaikuttaa tulevaisuudessa. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Eestilä, olkaa hyvä.

14.14 **Markku Eestilä kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Norrbackin hyvästä puheenvuorosta on helppo jatkaa, sillä kyllähän valiokunnan täytyy arvioida asiantuntijoita kuultuaan, mitä tämä aiheuttaa todellisuudessa ja käytännössä, kuten edustaja Kalmari mainitsi, puunkuljetusten ja muun suhteen niillä alueilla, joilla sitten täytyy noudattaa erityistä huolellisuutta.

Nämä tahallisuus ja huolellisuus ovat nyt vastinpareja. Hakkuita voidaan toteuttaa tämänkin hallituksen esityksen jälkeen, mikä on tärkeä huomio, mutta sitten täytyy huolehtia siitä, että huolella katsotaan, että ei rikota lintudirektiiviä eikä Euroopan unionin tuomioistuimen Viron takia tekemää tulkintaa. Se on tärkeää huomata, mutta me emme saa Suomessa ajautua sellaiseen politiikkaan, että aina kun joku on uhattuna, niin kielletään kaikki, vaan enemmän, kuten edustaja Norrback sanoi, haetaan sitä tasapainoa, tässä tapauksessa lintujen suojelun, pesintäaikaisen suojelun ja hakkuiden kanssa. Ja tämä hallituksen esitys noudattaa sitä, joskin me valiokunnassa katsomme vielä näitä yksityiskohtia.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Viljanen, olkaa hyvä.

14.15 **Eerikki Viljanen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Jos suunnitellaan rajoituksia metsien käyttöön, metsätalouteen, vaikkakin ympäristöllisistä tai luonnonsuojelullisista syistä, on niistä selkeintä säätää metsälaissa. Näin metsälaki muodostaa selkeän sääntelykehikon kaikelle metsissä tapahtuvalle taloudelliselle toiminnalle ja monipuoliselle hyödyntämiselle, ja näin toimimalla velvoitteiden valvonta pystytään organisoimaan selkeästi ja kustannustehokkaasti Metsäkeskuksen toimesta muun metsälain valvonnan yhteyteen.

Mutta kysyisin arvon ministeriltä tämän paketin sisällöstä: onhan nyt niin, että tässä kirjatut rajoitukset koskevat nimenomaan hakkuita ja päätehakkuita, mutta rajoitukset eivät tule koskemaan muita metsänhoidollisia toimenpiteitä, mitä metsissä saatetaan pesimäaikana tehdä?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Pitko, olkaa hyvä.

14.17 **Jenni Pitko vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyllä meillä on semmoinen käsite kuin ”omaisuudensuoja”, mutta yhtä lailla perustuslaissa varmistetaan luonnon monimuotoisuuden säilyminen, ja siitä vastuu kuuluu myös meille eduskunnalle. 100 000 pesää tuhoutuu kesäaikaisten hakkuiden seurauksena, jopa puoli miljoonaa pikkulintua tai linnunpoikasta kuolee. Samaan aikaan kun monen lintulajin kannat ovat romahtaneet, niin kesäaikaisten hakkuiden pinta-ala on melkein tuplaantunut. Eli kyllä tässä on ihan selkeästi parantamisen varaa. Nyt tämä esitys tuo pienen parannuksen, mutta parempi olisi niin, että me kiellettäisiin kaikista metsistä nämä kesäaikaiset hakkuut, kuten tämän lintudirektiivin tavoitetta tulee tulkita.

Täytyy myös muistaa, että tämä kesäaikaisten hakkuiden lopettaminen ei vähentäisi puunmyyntiä näistä metsistä, vaan puunmyynti sitten tapahtuisi muina vuodenaikoina. Hakkuut vain siirtäisivät sen linnuille turvalliseen hetkeen.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Savola, olkaa hyvä.

14.18 **Mikko Savola kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tasapainoahan tällä esityksellä varmastikin haetaan. Pitää muistaa, että metsäala huomioi jo nyt tällä hetkellä näitä kysymyksiä, mitä tulee lintujen pesintään, ja metsäyhtiöt tehdessään hankintoja katsovat näitä: hakkuita vältetään niissä kohteissa, semmoisissa maastoissa, joissa tätä lintujen pesintää tapahtuu.

Jos kiellettäisiin kaikki, sillä olisi valtava merkitys Suomen kansantalouteen. Se, mitä edustaja Pitko tuolta taisi esittää, että siirretään vain sitten hakkuut toiseen ajankohtaan, ei kyllä tasaisesti tuota silloin puuta Suomen metsäteollisuudelle, ja tämä tuo taas omanlaisensa ongelmat. Suomi elää niin vaikeassa tilanteessa tällä hetkellä, että jollemme me saa tuloja kansantalouteen, niin myöskin nämä luonnonsuojelutoimenpiteet ja kaikki muut hyvät toimenpiteet, mitä tässä maassa on, jäävät tekemättä.

Kysynkin ministeriltä: tuoko tämä laki nyt semmoiset selkeät linjaukset, jotka kuitenkin mahdollistavat metsätalouden käytön myös tulevaisuudessa? [Tuomas Kettunen: Edustaja Savolahan oli asiantuntija!]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Jukkola, olkaa hyvä.

14.19 **Janne Jukkola kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa herra puhemies! Kiitän ministeriä asian esittelystä. — Tässä esityksessä on kyse suomalaisen työn ja luonnonsuojelun yhteensovittamisesta. Me kaikki ymmärrämme, että lintujen pesintä on turvattava. Se on oikein ja tärkeää, mutta se on tehtävä järkevästi. Pesimäaikainen sääntely tulee EU:sta, mutta meidän tehtävämme on sovittaa se suomalaisiin olosuhteisiin. Suomen laajat metsät ja metsätalouden merkitys huoltovarmuudelle vaativat toisenlaista lähestymistapaa kuin tiheään asuttu Keski-Eurooppa. Suomessa tämä ei ole uusi asia. Metsäalan ammattilaiset osaavat jo nyt huomioida pesinnän arjen työssään. Meidän on luotettava tähän osaamiseen.

Valiokuntakäsittelyssä on varmistettava, että ratkaisut eivät lisää epävarmuutta kentällä. Linjamme on oltava selkeä: turvataan luonto järkevästi, luotetaan suomalaiseen ammattitaitoon ja varmistetaan metsätalouden toimintaedellytykset.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kallio, olkaa hyvä.

14.20 **Vesa Kallio kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomessa leimikkokoot ovat pieniä, ja niiltä korjattava puusto pitää pystyä tosiaankin kuljettamaan erilaisten maasto- ja maaperäolosuhteiden läpi tienvarteen, josta se kuljetetaan edelleen. Tätä ei ole riittävällä tavalla otettu tässä esityksessä huomioon. Tässä sallittaisiin vain vanhan ajouran käyttö rajoitusaikana ja rajoituskohteilla. Mikäli uutta ajouraa ei saisi missään olosuhteissa tehdä, tarkoittaisi se merkittävän määrän suoraan hakkuurajoitusten ulkopuolelle jäävien kohteiden joutumista käytännössä hakkuurajoitteiden piiriin. Tätä voi verrata harmaaseen suojeluun. Tässä puhuttaisiin harmaasta rajoittamisesta. Tällainen harmaa rajoittaminen vaikeuttaisi puun tasaista saatavuutta ja asettaisi myös metsänomistajat epätasa-arvoiseen asemaan. Rajoitteista kärsisivät myös ne, joita rajoitukset eivät suoraan koske. On myös hyvä ottaa huomioon, että esimerkiksi FSC-sertifioinnissa uuden uran tekeminen on mahdollista pesintäaikana. Voisiko tätä käyttää vertailukohtana tätä asiaa käsiteltäessä?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Krista Mikkonen, olkaa hyvä.

14.21 **Krista Mikkonen vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämän lainsäädännön tarkoituksena on todellakin selkeyttää ja tuoda tuo EU:n tuomioistuimen päätös käytäntöön. Mutta valitettavasti tässä taitaa käydä nyt taas niin, että tämä lainsäädäntö, mitä esitetään, jää EU-lainsäädännön vastaiseksi, koska tuossa tuomioistuimen päätöksessähän hyvin selkeästi todetaan, että yksittäisenkin linnun, munan tai pesän vahingoittaminen on lintudirektiivin vastaista myös silloin, kun se ei ole se toiminnan varsinainen tarkoitus vaan se saattaa syntyä metsän hakkuiden osalta.

Pidän tätä lakiesitystä sellaisena, että siinä on myös monia muita hankalia kohtia. Esimerkiksi sitä arviointivelvoitetta, mikä metsänomistajille asetetaan, ei ole selkeästi määritetty, ei myöskään näitä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Metsänomistajan oikeusturvan kannalta tämä lainsäädäntö jää hyvin epämääräiseksi. Tässä on paljon myös yksittäisiä kohtia, mitä tulisi muuttaa, jos ajatellaan, että tällä paremmin vastattaisiin tähän lintudirektiiviin, mutta tietysti kaikkein selkeintä olisi, jos [Puhemies koputtaa] nämä pesimäaikaiset hakkuut kiellettäisiin kokonaan.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Heinonen, olkaa hyvä.

14.22 **Timo Heinonen kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitos ministeri Essayahille esittelystä. — EU:sta tulevaa lainsäädäntöä, jota nyt sitten kansalliseen lainsäädäntöön tuodaan, ja tarvitaan varmasti selkeät pelisäännöt lintujen pesintäaikaisille hakkuille, eli turvataan pesintärauhaa.

Niin kuin tässä edellä tuotiin esille, on haettu varmasti tasapainoa tälle kokonaisuudelle. Jos olen oikein ymmärtänyt, niin metsäyhtiöt itse asiassa sertifikaattien kautta ovat tällä tavalla jo toimineet tälläkin hetkellä, eli tämä ei ole mitenkään dramaattinen muutos siihen, miten vastuulliset metsäyhtiöt ovat hakkuitaan tehneet. Suomessa metsiä on hoidettu hyvin ja vastuullisesti pitkään, ja on tärkeää, että varmistamme linnuille myös elintilaa ja pesintätilaa. Tässä on esimerkiksi tuotu esille hömötiainen, joka on isolta osin meidän metsistä kadonnut, ja on tärkeää, että huolehditaan, että näillekin pienille kavereille jää paikkoja.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

14.24 **Tuomas Kettunen kesk** (vastauspuheenvuoro): Kunnioitettu herra puhemies! Tässä on ollut mukava kuunnella hyviä puheenvuoroja, ja kyllähän se yhteenveto tästä on, että tasapainoa haetaan tämän lain myötä, mutta olen vähän samoilla ajatuksilla kuin edustaja Aittakumpu, että jos EU:n suunnalta tulee tämmöisiä esityksiä, niin kyllä se kannattaa sitten meillä kansallisessa päätöksenteossa katsoa niin, että niin se luonto voittaa kuin myös metsänomistaja voittaa.

Tänä päivänä suomalainen metsänomistaja on luonnon ystävä. Tässä tulee vähän semmoista kuvaa, kun vihreät ja vasemmistoliitto ovat nyt puheenvuoroissaan esittäneet, että kaikki hakkuut pitäisi kesäaikana, pesimäaikana, lakkauttaa, mutta ei mentäisi sinne äärilaitaan eikä sinne toiseenkaan äärilaitaan, vaan etsittäisiin se kultainen keskitie.

Edustaja Kallio tuossa jo minunkin kysymykseni toi esille, mutta tuon sen vähän toisesta näkökulmasta: Elikkä nyt näissä lausuntopalautteissa on tullut esille tämä tarve uusien ajourien tekemisestä myös pesimäaikaisten rajoitusalueitten läpi. Elikkä jos niitä nyt rajoi-

tetaan, niin tämä aiheuttaa kustannusta. Onko tähän tulossa sitten muutosta, vai kuinka tässä käy?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Hänninen, olkaa hyvä.

14.25 **Juha Hänninen kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Tämän esityksen vahvuus on siinä, että se antaa selkeät säännöt ilman, että metsätaloutta tarpeettomasti vaikeutetaan. Lakiin nostetaan vaatimuksia, joita alan toimijat ovat jo pitkään noudattaneet vapaaehtoisesti. Tällaisia ovat pesimäaikojen huomioiminen, pesäpuiden säästäminen ja toimien varovaisuutta noudattaen tietyissä rehevissä metsissä. Nämä käytännöt ovat ammattilaisille tuttuja. Nyt ne kirjataan lakiin, jotta kaikille toimijoille on selvää, mikä on sallittua. Metsätalous on meille tärkeä, mutta sen tulee mahdollistaa luonnon hyvinvointi ja sovussa eläminen. Tämä esitys suojaa myös päätöksenteon ennakoitavuutta, mikä lisää turvallisuutta. Metsätalouden harjoittajan ei tarvitse pelätä, että normaali työkoneen ääni tai poikkeuksellinen tilanne tulkitaan tahalliseksi rikkomukseksi. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kaarisalo, olkaa hyvä.

14.26 **Riitta Kaarisalo sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Kiitos minunkin puolestani ministerille tämän esityksen esittelystä. Tavoite on ilman muuta tärkeä ja laajasti kannatettu, mutta samalla on aivan keskeistä, että maanomistajien oikeudet turvataan ja lainsäädäntö on ennen kaikkea niin selkeä, että jokainen maanomistaja paitsi tietää omat velvoitteensa myös ymmärtää omat oikeutensa. Näissä useissa lausunnoissa on nostettu esille nimenomaan huoli siitä, että esityksen sääntely voi jäädä joissakin tilanteissa tulkinnanvaraiseksi, erityisesti jos maankäyttöä rajoitetaan tai uusia rajoitteita asetetaan. Tämä epäselvä lainsäädäntö voi johtaa erilaisiin käytäntöihin eri puolilla maata, ja tuskin kukaan ajattelee, että tämä on tarkoituksenmukaista maanomistajien saati lintujenkaan kannalta. Kysynkin ministeriltä: onko tämä esityksen mukainen säätely mielestänne riittävän selkeää ja yksiselitteistä, että se turvaa maanomistajien oikeudet yhdenvertaisesti koko maassa, niin että tulkinnanvaraisuus ei johda epävarmuuteen tai kohtuuttomiin tilanteisiin yksittäisille maanomistajille?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Hoskonen, olkaa hyvä.

14.27 **Hannu Hoskonen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Nämä metsien viisaat käyttötaidot, mitkä metsänomistajilla ja erilaisilla neuvontajärjestöillä on ja myös sertifikaatteihin on kirjattu, ovat jo olemassa. Mitään viisastenkiveä ei tarvitse tähän keksiä enää, vaan ne ovat jo olemassa. Elikkä he osaavat. Kaikki nämä metsätoimihenkilöt koulutetaan, kaikki sen tietävät, samoin koneurakoitsijat, sekään ei ole ongelma.

Mutta se, mikä tässä on valtava ongelma, on tämä Euroopan unionin hirvittävä vallanhimo. Nythän ollaan kajoamassa yksityisen omaisuuden suojaan. Tässä ollaan raakasti menossa yksityistä omaisuutta määrittelemään EU:sta. Kuvitteleeko joku vielä tässä salissa, että vain tämä yksi pikkuinen annetaan, olkoon menneeksi — kun ollaan antamassa pieni sormi, se piru vie kyllä koko käden, ihan varmasti vie. Olemmehan nyt joutumassa taas kertaalleen maksamaan lisää Euroopan unioniin, takaamaan toisten velkoja ja ottamaan toisten piikkiin velkaa. Tämä on sitä samaa ketjua, jolla Euroopan unioni lähtee tekemään

meidän metsissämme tätä työtä ja valloittaa pikkuhiljaa sen alueen Suomen lainsäädännöstä, mikä ei sille kuulu. Tämä on suoraan liittymissopimuksessa, joten toivon, että ministeri suhtautuu tähän vakavasti ja että tämä myös aikanaan käsitellään perustuslakivaliokunnassa, mikäli tulee kohdalle.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Honkonen, olkaa hyvä.

14.28 **Petri Honkonen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Nyt kun tässä vihreiden ja vasemmistoliiton puheenvuoroja kuuntelee, niin ilmeisesti Suomella menee liian hyvin, kun on varaa kansantaloutta ajaa näin paljon alas ja pistää koko metsäala seis valtaosaksi vuotta.

Mitä tähän esitykseen tulee, niin harmaa suojelu on aina kaikista pahin, koska se ei kunnioita ensinnäkään sen metsänomistajan oikeuksia eikä sillä myöskään päästä sitten varmastikaan ympäristön kannalta mielekkäisiin lopputuloksiin, joten siinä mielessä on hyvä, että hallitus on tätä nyt säätämässä. Haluan siitä kiittää maa- ja metsätalousministeriä. Mutta kannan kyllä tätä samaa huolta kuin tässä edellisessä puheenvuorossa ja aiemminkin, että onko tässä nyt huomioitu kaikki ne yksityiskohdat, jotka vaikuttavat metsänomistajan asemaan ja omistajan oikeuksiin käsitellä omaa omaisuuttaan ja hoitaa sitä.

Nyt jos oikein ymmärsin, niin tämä esitys ei ole perustuslakivaliokuntaan tulossa lausunnolle, joten toivonkin, että maa- ja metsätalousvaliokunta nyt suhtautuu tähän sillä tavalla vakavasti, että pohditaan tarkasti nyt näiden oikeuksien tasapaino, kun näitä yksityiskohtia valiokuntakuulemisessa kuullaan.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ministeri Essayah, kolme minuuttia, olkaa hyvä.

14.30 **Maa- ja metsätalousministeri Sari Essayah:** Kiitoksia, arvoisa puhemies! Kiitoksia myös edustajille hyvistä huomioista.

Todellakin täällä useampi edustaja alleviivasi sitä, että käytännössä metsäsektori nykyisin pitkälti noudattaa nimenomaan nyt näitä lakiin kirjattavia menettelytapoja. Tähän mennessä ne ovat perustuneet ohjeistuksiin, mutta juuri sen takia, että me pystymme varmistamaan omaisuudensuojan, sen, että ei tapahdu esimerkiksi valittamisten kautta tilanteita, joissa meillä hakkuut keskeytyvät, nämä nostetaan sinne lain tasolle. Elikkä tämä on olemassa olevaa. Niin kuin täällä edustaja Hoskonen sanoi, kyllä Suomessa nämä asiat on osattu. Niin onkin, ja sen takia ne nostetaan juuri sellaisinaan nyt sinne. Ei tule mitään uusia säännöksiä, vaan ne hyvät säännökset nostetaan sellaisinaan. Siinä mielessä me voimme sitten varmistaa sen, niin kuin edustaja Eestilä täällä nosti esille, että kun me noudatamme näitä säännöksiä, meillä puuhuolto pelaa. Jos näitä ei tehtäisi, niin sitten olisi hyvin mahdollista, että meillä tulisivat valituskierteet, meillä hakkuut pysähtyisivät, ja siinä mielessä tämäntyyppisiä riskejä meillä ei suomalaisena yhteiskuntana ole varaa myöskään ottaa. Tässä on haettu se tasapaino — edustaja Norrback hyvin sanoi, että on tasapaino haettu — tasapaino luonnon ja sitten toisaalta metsätalouden välillä. Tässä sääntelyssä se on löydetty.

Täällä edustaja Kalmari nosti esille, että miksi metsälain lisäksi luonnonsuojelulaissa on ollut näitä muutoksia. Esimerkiksi luonnonsuojelulaissa juuri ehdotetaan muutettavan sitä, että lintujen tahallista häirintää koskeva kielto ei estä maa- ja metsätaloutta tai rakentamista. Tämä on ollut asia, joka valitettavasti on ollut edellisen hallituksen aikana säädettynä

toiseen suuntaan. On tärkeää huomioida, että ei maa- ja metsätalouden harjoittaminen sinällänsä ole sellaista toimintaa, jolla pyritään tarkoituksellisesti esimerkiksi lintujen elämää häiritsemään, vaan se on sitä normaalia rinnakkain elämistä, mitä me ihmiset ja luonto keskenämme toimitamme.

Sitten täällä edustaja Rantanen kysyi näistä kieltoajoista. Ensinnäkin on hyvä huomioida se, että nämä kiellothan koskevat nimenomaisesti sellaisia metsäalueita, joista tiedetään, että pesintää on runsaasti, elikkä hakkuukielto kohdistetaan siis sellaisiin metsiin, joissa voidaan olettaa olevan runsaasti lintuja, ja näissä kohteissa olisi vaikeaa estää lintujen pesien vahingoittamista muilla toimilla. Sitten toisaalta nämä ajankohdat, mitkä tässä ovat, ovat täsmälleen ne samat, mitä tällä hetkellä on siis jo noudatettu.

Sitten ehkä: Täällä olivat edustajat Elo, Kivelä ja Pitko, jotka toivoivat, että tulisi totaalikieltoja hakkuille kesäaikana. Täytyy muistaa se, että lintuja kuolee erittäin runsaasti liikenteessä, lintuja kuolee lentämällä ikkunoihin. [Anne Kalmari: Juuri näin!] Kenellekään ei ole tullut mieleen, että kielletään taloista ikkunat tai kielletään autolla ajaminen sen takia, että lintuja kuolee myöskin liikenteessä, mutta metsätalouteen tässä on kohdistettu nyt katsetta, jolloinka sitten me metsätaloudessa sääntelemme niin, että me voimme varmistaa sen, että metsätalous pystyy jatkumaan, ja samalla pidämme huolta myöskin siitä, että lintujen pesintä onnistuu pesimäaikana. — Kiitoksia, arvoisa puhemies.

Talman Jussi Halla-aho: Tack, minister. — Debatten och behandlingen av ärendet avbryts. Behandlingen av ärendet fortsätter i detta plenum efter de övriga ärendena på dagordningen.

Riksdagen avbröt behandlingen av ärendet klockan 14.33.

Riksdagen fortsatte behandlingen av ärendet klockan 17.55.

Andre vice talman Tarja Filatov: Nu fortsätter behandlingen av ärende 3 på dagordningen som avbröts tidigare under detta plenum.

Debatten fortsätter. — Ledamot Kallio.

17.56 **Vesa Kallio kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Kiva, kun eivät ole kaikki lähteneet vielä pois.

Jatkamme keskustelua, joka jäi päivällä kesken, elikkä näistä pesimäaikaisista hakkuista ja niiden rajoittamisesta. Tämän hallituksen esityksen mukaanhan tosiaan lintujen pesintäaikaisia hakkuita rajoitetaan rehevissä ja lehtipuuvaltaisissa kohteissa. Jatkossa nykyiset metsäalan toteuttamat, suurelta osin vapaaehtoiset käytännöt muuttuisivat lakisääteisiksi.

Kyseessä on, niin kuin päivällä tuotiin esille, kuitenkin merkittävä yksityiseen omistusoikeuteen vaikuttava esitys, joka suurelta osin vaikuttaa myös toimeliaisuuteen isossa osassa Suomea. Varsinkin kun itse tulen tuolta itäisestä Suomesta, niin metsätaloudella on äärimmäisen suuri merkitys. Täällä on vähän laitettu vastakkain taloutta ja sitten taas luontoa — edellisessä asiakohdassa puhuttiin meidän pitkästä kulttuurihistoriasta ja muusta, ja jotta me pystytään täällä elämään ja asumaan ja yrittämään ja pärjäämään ja hyvinvointiyhteiskuntaa pitämään yllä, niin meidän on pakko pystyä yhdistämään nämä asiat.

Harva lakiesitys täällä on täydellinen ainakaan opposition mielestä, eikä tämäkään sitä ole. Siksi pari sanaa taustaksi siitä, mistä tässä on käytännön metsätalouden kannalta kyse.

Pesimäaikaa edeltää keväällä käytännössä aina kelirikkokausi, jonka pituus voi vaihdella paljonkin. Se ajoittuu yleensä niin, että nyt kun talvet ovat vähän lyhentyneet, niin maaliskuun lopulta voi mennä tuonne kesäkuun alkuun saakka. Kelirikkohan tarkoittaa sitä, että tien rakenteeseen jäätynyt vesi alkaa sulaa, mutta se ei pääse haihtumaan ja virtaamaan pois riittävän nopeasti. Tämä aiheuttaa sitten sen, että se rakenteessa oleva vesi heikentää sen tien kantavuutta ja voi aiheuttaa varsinkin raskaalla kuljetuksella tien vaurioitumista. Kelirikosta puhutaan usein vain sorateiden ongelmana, mutta se koskettaa entistä useammin myös päällystettyjä teitä. Varsinkin yhdistettynä tähän massiiviseen korjausvelkaan ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin nämä päällystettyjen teiden ongelmat tulevat myös lisääntymään.

Arvoisa rouva puhemies! Kevään kelirikkokaudella hakkuumäärät vähenevät ja tienvarsivarastot pienenevät merkittävästi, mutta puunkorjuu ei kuitenkaan lopu kokonaan, vaan sitä tehdään havupuuvaltaisilla karuilla ja kantavilla leimikoilla. Kun kelirikkokausi päättyy, tulee hakkuiden päästä vauhtiin niin nopeasti kuin mahdollista. Tällä varmistetaan puun saanti sitä käyttävälle teollisuudelle.

Lisäksi on hyvä ottaa huomioon, että toukokuun alusta lähtien tukkien sinistyminen lyhentää varastointiaikaa merkittävästi. Tämä tarkoittaa, että pesimäaikaa varten ei ole mahdollista kerätä ylimääräistä puuta varastoon. Tästä taas seuraa tilanne, jossa pesimäaikaiset hakkuurajoitteet eivät saa epäsuorasti heikentää rajoitusalueiden ulkopuolisten kohteiden korjuuta. Metsäketjun häiriöttömän toiminnan edellytys on, että puuta pystytään kuljettamaan hakkuurajoitettujen alueiden läpi, jotta korjuut niitä ympäröivillä alueilla on mahdollista toteuttaa. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Hänninen.

17.59 **Juha Hänninen kok:** Arvoisa puhemies! Kun puhumme metsistä, puhumme paljon muustakin kuin taloudesta ja luonnosta. Puhumme myös suomalaisen arjen, omistajuuden ja toimintaympäristön turvallisuudesta. Metsät ovat elinkeinoa, työtä ja huoltovarmuutta ja siksi samalla myös kriittinen osa kokonaisturvallisuutta.

Tämän esityksen taustalla on EU-tuomioistuimen ratkaisu, joka tiukensi lintudirektiivin tulkintaa. Suomi ei voi jättää sitä huomioimatta. Jos emme päivitä lakejamme, seurauksena olisi varmastikin oikeustila, joka on epäselvä ja joka voisi pysäyttää hakkuita ja heikentää metsätalouden toimintaa laajasti pesimäaikaan. Se olisi riski sekä taloudelle että alueelliselle turvallisuudelle, koska metsätalouden ennakoitavuus ja sujuvat lupaprosessit ovat välttämättömiä koko maamme toimintakyvylle.

Arvoisa puhemies! Tämän esityksen vahvuus on siinä, että se antaa selkeät säännöt ilman, että metsätaloutta tarpeettomasti vaikeutetaan. Lakiin nostetaan vaatimuksia, joita alan toimijat ovat jo pitkään noudattaneet vapaaehtoisesti. Tällaisia ovat pesimäaikojen huomioiminen, pesäpuiden säästäminen ja toimiminen varovaisuutta noudattaen tietyissä rehevissä metsissä. Nämä käytännöt ovat ammattilaisille tuttuja. Nyt ne kirjataan lakiin, jotta kaikille toimijoille on selvää, mikä on sallittua. Metsätalous on meille tärkeää, mutta sen tulee mahdollistaa luonnon hyvinvointi ja sovussa eläminen.

Tämä esitys suojaa myös päätöksenteon ennakoitavuutta, mikä lisää turvallisuutta. Metsätalouden harjoittajan ei tarvitse pelätä, että normaali työkoneen ääni tai poikkeuksellinen

tilanne tulkitaan tahalliseksi rikkomukseksi. Lakiin tehtävät täsmennykset estävät sen, että tavallisesta metsänhoidosta tulisi rikosoikeudellinen riski. Tämä esitys varmistaa, että lintujen pesintää ei häiritä eikä luonnon monimuotoisuus heikkene, mutta ottaa myös huomioon metsätalouden ammattilaisen toiminnan turvallisuuden. Siksi esitys on tasapainoinen ja ennen kaikkea turvallinen ratkaisu.

Arvoisa puhemies! Tässä esityksessä on siis kyse sekä luonnon turvallisuudesta ja monimuotoisuuden arvostamisesta että ihmisten toimintavarmuudesta. Kun lainsäädäntö on selkeä, metsäkoneenkuljettajat voivat tehdä työtään, investoinnit voivat toteutua ja metsänomistajat voivat hoitaa metsiään ilman pelkoa virheellisistä tulkinnoista. Juuri tällainen sääntely vahvistaa Suomen kokonaisturvallisuutta. Luonnon monimuotoisuus turvataan, ruokaketjun ja metsäteollisuuden toimivuus varmistetaan ja lukuisten metsätalouden työpaikkojen turvallisuus taataan selkeämmin. Siksi kannatan esitystä. Se on selkeyttävä, realistinen ja turvallisuutta vahvistava lakimuutos, joka turvaa sekä luonnon että suomalaisen työn edellytykset. — Kiitos, arvoisa puhemies.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kalmari, olkaa hyvä.

18.04 **Anne Kalmari kesk:** Arvoisa herra puhemies! Tämä hallitus sanoi olevansa se hallitus, joka pystyy vaikuttamaan EU:hun. Tämä hallitus on puolustanut Suomen metsien käyttöä puheissaan, ja hallitusohjelmassakin oli hyvät kirjaukset. Se on puolustanut kestävää metsien käyttöä. Mutta miten on todellisuuden laita? Tänne on päästetty ennallistamisasetusta, tänne on päästetty metsäkatoasetusta ja nyt viimeksi tämä metsälain muutos ja luonnonsuojelulain muutos, joissa vaaditaan pesintärauhan aikaisten hakkuitten kieltämistä lehtipuuvaltaisissa, lehtomaisissa metsissä.

Sinänsä tämä lakiesitys on kohtuullinen, mutta jos mennään tähän periaatteelliseen kysymykseen — siihen, että omistat metsää, jonka käyttöä tullaan ylhäältäpäin EU:n sanelemana ohjaamaan — niin täytyy sanoa, että siinä ei kyllä omaisuudensuoja toteudu millään lailla. Entäpä jos olisi kyse jostain aivan muusta? Suunnaton määrä lintuja kuolee vaikkapa lemmikkieläinten suuhun — pitäisikö lemmikit kieltää? Niin kuolee myös ikkunoihin — pitäisikö isoikkunaiset rakennukset kieltää? Niin kuolee liikenteessä — pitäisikö autoilu kieltää tai kieltää ainakin niiltä paikoilta, missä eniten on havaittu, että pikkulintuja on liikkeellä?

Suomen metsissä on kautta aikain otettu huomioon siellä asuvat eläimet tai siellä pesivät eläimet, ja niin on myös tehty sertifioituna Suomen metsissä pesinnän osalta. Se on myös otettu huomioon ilman sertifiointiakin ihan käytännön ohjeistuksessa. Mutta nyt kun tämä tulee lakiin, sinne sertifiointiin vaaditaan taas uudet, entistä tiukemmat määräykset, ja lain nojalla tämä toiminta on ehdotonta eikä siitä saa minkäänlaisia lisäkorvauksia, jos ja kun näin toimitaan.

Mielestäni tämä hallitus polkee omaisuudensuojaa raskaalla kädellä, ja sen takia mielestäni tämä esitys on katsottava läpi perustuslakivaliokunnassa omaisuudensuojan näkökulmasta. Esitänkin, että tämä laki sinne viedään.

Vaikka totesin, että tämä laki on yritetty ikään kuin kohtuullisena valmistella — ei ole sentään seisautettu koko Suomen metsäsektorin toimintaa pesimäaikana — niin siitä huolimatta laki vaatii vielä hiomista niiltäkin osilta, jos sitä ylipäätään tällaisena viedään eteenpäin, että voidaan turvata esimerkiksi kuljetukset niittenkin alueitten läpi, jos se on tarpeenmukaista, joille tämä hakkuurauha todellisuudessa määrätään. Myöskin erilaisten

metsätyyppien selkeytys on tarkistettava valiokunnassa, ja linnustoa koskeva tieto on saatava jo hyvissä ajoin suunnittelun aikana. Ei voi olla niin, että omistajan oikeusturva ei toteudu tältäkään osin. Tulemme käymään valiokunnassa tämän tarkasti ja huolella läpi.

Joka tapauksessa olisin suonut tältä hallitukselta, että se toteuttaa sitä, mitä se puhuu, ja vaikuttaa EU:hun niin, että tällaisia lakiesityksiä toinen toisensa jälkeen ei tulisi. Metsäsektori tuo 20 prosenttia meidän vientituloistamme, ja se on miljardiluokan kysymys, jos pistämme sille kapuloita rattaisiin.

Täytyy muistaa, että keväällä on vielä toinenkin asia, mikä vaikeuttaa hakkuita. Se on kelirikon aika, ja vaikka osin nämä saattavat olla samaan aikaan, niin aina näinkään ei ole. Siksikin voi olla, että puunsaanti tietyiltä osin vaarantuu.

Arvoisa herra puhemies! Vielä kerran toivon, että tämä laki menee perustuslakivaliokuntaan.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kivelä, olkaa hyvä.

18.09 **Mai Kivelä vas:** Arvoisa puhemies! Kuten tässä hallituksen esityksessä lukee, tämä lintudirektiivi tosiaan velvoittaa Suomea toteuttamaan suojelujärjestelmän luomiseksi nämä tarvittavat toimenpiteet, joilla sitten kielletään muun muassa lintujen tahallinen häirintä erityisesti lisääntymis- ja jälkeläisten kasvatusaikana silloin, kun se vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin. Nyt tämä EU-tuomioistuimen ratkaisu tosiaan täsmentää tätä tulkintaa, ja tämän tulkinnan myötä meidän pitää nyt sitten täsmentää meidän kansallista sääntelyämme.

Tässä tavoitteena on ollut laittaa metsän hakkuut jatkossa lintudirektiivin vaatimusten mukaisiksi. Tämähän on erittäin hyvä tavoite, ja tämä olisi pitänytkin tehdä kunnolla. Nyt kuitenkin hallitus on tehnyt esityksen, jossa nämä metsänkäytölle säädetyt velvoitteet linnuston suojelemiseksi eivät ole riittäviä lintujen tosiasialliseksi suojelemiseksi. Toisin sanoen hallitus esittää sellaisia velvoitteita, joiden toteuttaminen ei takaa sitä, ettei metsänkäytöstä aiheudu haittaa linnustolle.

Kuten sanoin debatissa aiemmin, tässä esityksessä ei tästä syystä tule säätää, että näiden edellä mainittujen ehtojen täyttyessä metsänkäyttöä ei määritelmän mukaisesti voitaisi pitää luonnonsuojelulain mukaisena kiellettynä tahallisena tekona, kuten tässä esityksessä nyt on. Tässä esityksessä asetetut ehdot ovat ihan liian epämääräiset tätä tavoitetta varten. Tällainen linjaus olisi tämän direktiivin tavoitteiden vastainen, minkä ei siis pitäisi tässä kohtaa nyt olla mahdollista. Itse ajattelen tosiaan, että paras tapa olisi kieltää hakkuut kokonaan lintujen pesimäaikana. Näin sitten varmasti suojeltaisiin lintuja tämän direktiivin mukaisesti.

Arvoisa puhemies! Nyt kun tässä on metsälaki käsittelyssä, niin ajattelen, että meillä olisi päivitystarpeita monilta muiltakin osin, jotta me saataisiin metsänkäytöstä aidosti kestävää ja jotta metsäekosysteemit saataisiin suojeltua. Olemme huomanneet, että nämä vapaaehtoisuuteen perustuvat järjestelmät eivät riitä. Meillä luontokato etenee, metsäluontotyyppien ja lajistojen uhanalaistumiskehitys jatkuu, ja monen metsäluontotyypin pinta-ala on pienentynyt merkittävästi. Eli tarvetta olisi päivittää metsälakia, koska metsät ovat lajimääräisesti kaikkein tärkein elinympäristö niin elinvoimaisille kuin uhanalaisillekin lajeille.

Me ollaan tehty näitä esityksiä, mitkä liittyvät esimerkiksi siihen, että palautettaisiin puuston järeyttä ja ikää koskevat vähimmäisvaatimukset ja velvoitteita suojavyöhykkei-

den perustamiseksi hakkuista säästettäville lahopuille ja niin edespäin. Eli toivoisin, että nyt tehtäisiin tässä samaan aikaan sellaisia tekoja, jotka ovat ehdottoman tarpeellisia. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Jukkola on poissa. — Edustaja Krista Mikkonen, olkaa hyvä.

18.13 **Krista Mikkonen vihr:** Arvoisa puhemies! Todellakin näiden käsittelyssä olevien lakimuutosten tarkoituksena on selkeyttää ja täsmentää kansallista sääntelyä erityisesti liittyen pesintäaikaisiin metsänhakkuisiin. Tämän sääntelyn taustalla on EU:n tuomioistuimen ratkaisu, jossa tuomioistuin täsmensi EU:n lintudirektiivin tulkintaa. Mutta aivan kuten tästä lausuntopalautteesta voimme lukea, niin useat tahot toteavat, että EU-tuomioistuimen Voore Mets -ratkaisussa kielletään yksiselitteisesti kaikki hakkuut lintujen pesimäaikaan lintudirektiivin vastaisina, ja tähän nähden nämä ehdotetut muutokset metsälakiin eivät ole lintudirektiivin mukaisia.

No, mitä tähän metsälakiin sitten ehdotetaan? Siihen ehdotetaan uutta 10 c §:ää.

Sen ensimmäisen momentin mukaan ennen puunkorjuuta metsänhakkaajan tulee arvioida käsittelyalueen linnusto ja on tehtävä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla estetään haitat uhanalaisten ja harvalukuisten lintulajien lisääntymiselle tai muunlaiset haitat niille. Tämän momentin ongelma on, että ensinnäkin tämä arviointivelvoitteen asettaminen metsänomistajalle tai metsänhakkaajalle on oikeusturvan näkökulmasta melko kohtuuton, sillä tässä lainsäädännössä ei kerrota, miten tämä arviointi tulisi toteuttaa. Vaatii aikamoista asiantuntemusta arvioida, mitkä vaikutukset hakkuulla on pesintään, koska niitä pesiäkin on varsin vaikea havaita siellä luonnossa, jollei ole kokenut lintuasiantuntija. Toisekseen tässä lainsäädännössä ei kerrota lainkaan, mitä nämä ennaltaehkäisevät toimet ovat ja mitä niillä tarkoitetaan. Myös tämän lainkohdan valvonta ja tämän arviointivelvoitteen toteuttamisen dokumentointi jäävät varsin heikoiksi, ja siinä mielessä herää kysymys, miten tätä nyt ensinnäkin edes aiotaan toteuttaa ja miten sitä pystytään valvomaan.

Tässä toisessa momentissa sitten kielletään puunkorjuu rehevissä lehtipuuvaltaisissa metsissä, korvissa ja rantametsissä pohjoisessa Suomessa 1.5.—31.7. ja muualla Suomessa 15.4.—15.7. Tämähän on sinänsä hyvin selkeä rajoite, ja se on hyvä, mutta valitettavasti nämä esitetyt rajoitukset ovat siltä osin riittämättömiä, että tässä on otettu vain hyvin harvat metsätyypit mukaan ja itse asiassa näiden ulkopuolelle jää paljon enemmän pesiä kuin mitä nyt suojan piiriin tällä rajoituksella pääsee. Siksi olisikin ihan välttämätöntä, että näitä luontotyyppejä lisättäisiin merkittävästi, jos sitten hakkuita ei kokonaan kielletä tässä esitettynä aikana, mikä olisi tietysti se kaikkein paras ratkaisu. Vähintäänkin tähän pitäisi lisätä rehevät sekapuustoiset metsät, kuten tuoreet ja lehtomaiset sekametsät, ja myös nämä FSC-sertifikaatin mukaiset rajoitukset, kuten kansainvälisesti, kansallisesti ja maakunnallisesti tärkeät lintualueet ja -kosteikkojen läheisyydet. Maakotkan, merikotkan, sääksen, kanahaukan, hiirihaukan ja mehiläishaukan pesien läheisyydessä toteutettavat hakkuut tulisi kieltää, samoin kuin tiedossa olevilla metson soidinpaikoilla ei pitäisi tehdä hakkuita näinä aikoina.

Sitten tässä kolmannessa momentissa todetaan, että pesintäaikana olisi säästettävä edellisen puusukupolven isot haavat, kolopuut sekä pysty- ja maalahopuut. No, tämä on tietysti sinänsä hyvä, että nämä säästetään, mutta nämä pitäisi säästää aina, ei ainoastaan pesintäaikaisissa hakkuissa, koska tiedämme, että ne ovat tietysti monimuotoisuuden kannalta

merkittäviä, mutta tiedämme myös, että esimerkiksi kolopuut ja isot haavat ovat nimenomaisesti niitä pesintäpaikkoja, joita linnut vuodesta toiseen käyttävät pesinään.

Hallituksen ajatus ilmeisesti on, että nämä metsälain vaatimukset arvioinnista ja ennaltaehkäisevistä toimista poistaisivat sen teon tahallisuuden. Kuitenkin EU:n tuomioistuimen Voore Mets -tuomiossa on nimenomaisesti tarkennettu tämän tahallisuuden koskevan myös sellaista toimintaa, jossa hyväksytään kielletyn seuraamuksen mahdollisuus — eli tässä lintudirektiivin kyseessä ollessa lintujen pyydystämisen, tappamisen ja häirinnän taikka niiden pesien ja munien tuhoamisen ja vahingoittamisen mahdollisuus, siis jo se, että siihen on mahdollisuus, vaikka se ei olisi toiminnan tarkoitus. Tämä mahdollisuushan metsähakkuita tehdessä pesimäaikoina on aina läsnä.

Tässä esityksessä ongelmallisia ovat myös nämä muutokset, mitä halutaan tehdä luonnonsuojelulakiin, sillä tämän luonnostellun metsälain uuden 10 c §:n 4 momentin mukaan metsän hoitamisen ja käyttämisen yhteydessä tapahtuvaa lintulajin yksilön tappamista tai häiritsemistä taikka lintujen pesien ja munien vahingoittamista ei pidettäisi luonnonsuojelulain 70 §:ssä tarkoitettuna tahallisena tekona, jos metsän hoitamisen ja käyttämisen yhteydessä on noudatettu tuon metsälain 10 c §:n aikaisempia momentteja. Tällaista viittausta lakiinhan ei ole mahdollista tehdä, koska sillä kavennettaisiin tosiasiallisesti luonnonsuojelulain mainitussa pykälässä lintudirektiivin velvoitteiden toimeenpanoa. Lisäksi viittaus olisi sisällöllisesti harhaanjohtava, koska tällä luonnostellulla säännöksellä ei voitaisi varmistua siitä, että metsänhoidossa ei EU-tuomioistuimen Voore Mets -ratkaisussa edellytetyllä tavalla tahallisesti tapettaisi lintuja tai tuhottaisi pesiä.

Niin ikään myöskään tämä muutosesitys luonnonsuojelulain 82 §:ään ei ole kannatettava, sillä sen esityksen mukainen häirintäkielto ei jatkossa koskisi pääasiassa muita kuin harvalukuisia ja uhanalaisia lintulajeja siltä osin kuin häirintä aiheutuisi maa- ja metsätalouden sivuvaikutuksena. Tämähän on selkeä löyhennys nykyiseen lainsäädäntöön, ja se on myös hyvin vaikeaselkoinen. On hankala arvioida, milloin tällaista häirintää tapahtuisi. Siltä osin näyttää siltä, että tämän lain kohdalla on taas tapahtumassa se, että tänne saliin tuodaan lakiesitys, jonka voi olettaa olevan EU:n lainsäädännön vastainen, ja jos arvata saa, niin luulen, että tästäkin lainsäädännöstä varmasti tullaan vielä valittamaan, jos tämä tällaisenaan aiotaan laittaa täytäntöön.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Pitko poissa. — Edustaja Kallio, olkaa hyvä.

18.20 **Vesa Kallio kesk:** Arvoisa herra puhemies! Tänään on ollut useita aiheita, missä on hyvin demokratia näkynyt. On erilaisia näkemyksiä, ja niitä on tuotu täällä esille. Tämä metsien hakkuu on semmoinen, että se on sekä tunteita herättävää että siinä on myös sitten se pragmaattinen puoli.

Itse tulen Etelä-Savosta, itäisestä Suomesta. Etelä-Savo on Suomen maaseutuvaltaisin maakunta, ja meillä metsien kantorahatulot ovat siellä tainneet parhaimmillaan olla yli 300 miljardia... — ei miljardia nyt sentään, täällä salissa meinaa nollat mennä helposti sekaisin — 300 miljoonaa euroa. Yleensä silloin, kun puun hinta on hyvä, hakkuita on enempi, ja sitten kun puun hinta on huono, hakataan vähemmän. Etelä-Savon maakunta on myös semmoinen, missä toimeentulomahdollisuudet ovat aika niukat, ja myös ikärakenteessa tämmöinen harmaa siirtymä on siellä aika voimakas, elikkä tässä on tämä taloudellinen puoli hyvin merkittävä. En tällä missään nimessä halua vähätellä tätä ympäristö- ja luontopuol-

ta, mutta kuten aiemmassa puheenvuorossani sanoin, meidän on pakko pystyä yhdistämään nämä, niin että meillä on elämisen ja yrittämisen, asumisen edellytyksiä.

Arvoisa puhemies! Suomessa leimikkokoot ovat pieniä, ja niiltä korjattava puusto pitää pystyä kuljettamaan erilaisten maasto- ja maaperäolosuhteiden läpi tienvarteen, josta se kuljetetaan edelleen jalostettavaksi. Tätä ei ole otettu hallituksen esityksessä riittävästi huomioon. Esityksessä sallittaisiin vain vanhan ajouran käyttö rajoitusaikana ja rajoituskohteilla. Mikäli uutta ajouraa ei saisi missään olosuhteissa tehdä, tarkoittaisi se merkittävän määrän suoraan hakkuurajoitusten ulkopuolelle jääviä kohteita joutumista käytännössä hakkuurajoitusten piiriin. Tätä voidaan verrata niin sanottuun harmaaseen suojeluun, mutta tässä tapauksessa se olisi harmaata rajoittamista. Tällainen harmaa rajoittaminen vaikeuttaisi puun tasaista saatavuutta ja asettaisi myös metsänomistajat epätasa-arvoiseen asemaan. Rajoitteista kärsisivät myös ne, joita rajoitukset eivät suoraan koske. On myös hyvä ottaa huomioon, että esimerkiksi FSC-sertifioinnissa uuden uran tekeminen on mahdollista pesintäaikana.

Arvoisa puhemies! Vaikka rehevien, lehtipuuvaltaisten metsien, korpien sekä rantametsien osuus on pesimäaikaisissa hakkuissa sinänsä vähäinen, on näiltä rajoitusalueita ympäröiviltä alueilta saatava korjattua puuta, ja se pitää pystyä kuljettamaan rajoitusalueiden läpi. Hallituksen esityksen kirjaus olemassa olevien urien hyödyntämisestä ei vielä ratkaise tätä ongelmaa, sillä näiden urien käyttö ei useinkaan ole mahdollista. Tämä johtuu siitä, että olemassa oleva uraverkosto ei aina ole oikeansuuntainen ja nuoremmista metsistä se voi puuttua käytännössä kokonaan. Erityisen haasteellisia ovat tien suuntaisesti perustetut koivikot sekä pitkiä mutta kapeita tiloja jakavat lehtipuuvaltaiset kuviot. Lisäksi korvet pilkkovat käsittelyalueita erityisesti Länsi- ja Pohjois-Suomessa, ja myös saarihakkuiden edellytys on usein rantautuminen rantametsän läpi.

Arvoisa puhemies! On tärkeää, että tämä lakiesitys saadaan nopeasti käsiteltyä ja voimaan pian, jotta toimijoilla on varmuus noudatettavista velvoitteista. Se edellyttää kuitenkin valiokuntakäsittelyssä esille tuotuja tarkennuksia. On myös syytä tarkastella tämän esityksen perustuslainmukaisuutta. Maanomistajien oikeuden rajoittaminen ei ole pieni asia, ei periaatteellisesti eikä taloudellisesti. Sen vuoksi kannatan edustaja Kalmarin tekemää esitystä tämän lähettämisestä perustuslakivaliokuntaan. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Lyly, olkaa hyvä.

18.24 **Lauri Lyly sd:** hyvä. Arvoisa puhemies! Tässä ovat todella merkittävät asiat nyt vastakkain, kun tätä keskusteluakin kuuntelee ja kun meillä puhutaan talousmetsien hyödyntämisestä ja luonnonsuojelusta pesimäaikana. Nämä molemmat tekijät ovat fundamentteja tietyllä tavalla, ja nyt näitten yhteensovittamisesta tässä pitäisi olla kyse.

EU-direktiivi tuo tähän nyt meille pakon keskustella tästä asiasta ja laittaa ne rajat, missä kohtaa on järkevää toteuttaa niitä. Direktiivi antaa meille aika paljonkin ohjeita siitä. Mutta ennen kaikkea, kun tähän tutustuin, niin lausuntopalautteissa on yllättävän paljon näkemyseroja, ja ihan fundamentaalisista kysymyksistä, kun katsoo täällä näin.

Täällä arvioidaan, että eniten kritiikkiä sai linnuston arviointivelvoite — jossa katsotaan, kuinka paljon niitä on, kuinka se arviointi tehdään — ja puunkorjuun pitkäaikaiset rajoitusalueet, kuinka laajoja ne ovat ja mihin asioihin siinä vaikutetaan. Pesimäaikana säästettävien rakennepiirteiden turvaamista ja maankäytön ilmoituksiin liitettävää pesimäaikaisten hakkuiden ilmoitusvelvollisuutta pidettiin tarpeellisena, mutta hallinnollisesta taa-

kasta siinäkin taas todetaan. Mutta erityisen iso näkemysero tulee täällä luonnonsuojelulain 82 §:n yleispoikkeussäännöstä koskevasta muutoksesta, jossa Metsälä kannatti ja luonnonsuojelujärjestöt ja tutkijat vastustivat. Siellä on isoja näkemyseroja, joita tässä on nyt käsiteltävänä.

Toivonkin, että nyt kun tätä käsittelyä täällä meillä talossa tehdään eri valiokunnissa, niin on tämä mahdollisuus, että me voidaan metsiä hyödyntää mutta säästetään luontoa. Tämähän ei ole ainutkertaista, onhan meillä näitä erilaisia luontorajoitteita olemassa, joista ehkä kaikkein tunnetuin on saimaannorppa, joka on suojeltu hyvin tarkasti ja niin poispäin. Siinäkin on tietynlainen taloudellinen rajoite olemassa niille kalastajille, mutta silti halutaan, että tämmöisiä tehdään. Kyllä luonto on monella tavalla ainutkertainen, ja nyt tämä tasapainotus pitää tässä valiokuntakäsittelyssä saada sellaiseksi, että tämä voi toteutua direktiivin mukaisena mutta myöskin niin, että me pystytään näitä molempia elementtejä hyödyntämään: sitä taloudellista puolta ja luontoarvoja. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kalmari, olkaa hyvä.

18.27 **Anne Kalmari kesk:** Arvoisa herra puhemies! Suomessa on kautta aikain hoidettu metsiä niin, että ne pysyvät hyvässä kunnossa seuraaville sukupolville. On otettu huomioon niin linnusto kuin muukin eläimistö. Siksi on täysin käsittämätöntä, että ne maat, jotka ovat omat metsänsä tuhonneet, tulevat meille kertomaan, miten meidän pitää metsiä hoitaa.

Keskisuomalaiset metsänomistajat saavat kantorahatuloja noin 230 miljoonaa euroa vuosittain, ja metsäsektorin tuotos vuodessa on 2,3 miljardia. Se työllistää 5 900 henkilöä. Näillä verotulo- ja työllistämisrahoilla pidetään monet koulut ja sairaalat pystyssä. Ei ole kyse mistään pikkuasiasta, jos tälle toimintamallille, joka on hyväksi havaittu ja joka ottaa huomioon niin monimuotoisuutta kuin ilmastotekijöitä, tullaan ulkopuolelta kertomaan, miten tämä pitäisi jatkossa tehdä. On siksi hyvä, että hallitus miettii sitä asiaa, että sääntely ei tule liian voimakkaana.

Rehevä metsä, lehto, lehtomainen kangas ja tuore kangas ovat niitä paikkoja, missä suurin osa uhanalaisista lajeista pesii, mutta kylläpä meillä pesii uhanalaisia lajeja täällä kaupunkiympäristössä, ja meillä pesii uhanalaisia lajeja vaikkapa laidunnettavien niittyjen lähistöllä. Samat tahot, jotka tätä lakiesitystä sieltä EU:sta vaativat, ovat tuhoamassa vaikkapa meidän laiduntavien eläinten kotieläintuotannon — vaikkapa edustaja Kivelä, joka Helsingissä päätti, että kotimaisia maitotuotteita ja lihatuotteita pitäisi olla vähemmän eli laiduntavia eläimiä pitäisi olla vähemmän. Uhanalaisista lajeista kolmannes asustaa tämäntyyppisissä elinympäristöissä ja on erittäin vaarassa, mutta silloin ei ollut kiinnostusta siihen, että näitä uhanalaisia lajeja suojeltaisiin.

Mutta vielä tähän lakiesitykseen: Koska tässä on kyse niin fundamentista asiasta, on tärkeää, että tämä tutkitaan perustuslakivaliokunnassa samaan aikaan, kun suomalainen metsäsektori kyllä varmasti tekee parhaansa säilyttääkseen linnuston. Soisin, että kun me säilytämme linnustoa täällä, niin esimerkiksi kottaraisia ei sitten pyydettäisi verkoilla eteläisessä Euroopassa.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kallio, olkaa hyvä.

18.30 **Vesa Kallio kesk:** Arvoisa herra puhemies! Jäi pari huomiota vielä mainitsematta:

Tämähän on vähän semmoinen asia, missä se iso kuva meinaa aina välillä hämärtyä. Meillä on se yli 600 000 metsänomistajaa, ja nyt on lopultakin saatu tutkittua, että tämmöisessä hiljaisessa suojelussa, siis omaehtoisessa suojelussa, on yli miljoona hehtaaria ja nämä, jotka tätä tekevät, metsäalastaan käyttävät melkein kymmenen prosenttia siihen. Se on yksi osa tätä kokonaisuutta. Se ei sinänsä poista tätä, mitä nyt ollaan käsittelemässä.

No, sitten täällä varsinkin päivällä tuli esille se, kuinka nämä kesäaikaiset hakkuut ovat lisääntyneet. No, siihen on varsin luonnollinen selitys: kun talvet ovat muuttuneet, niin silloin kesäaikaisten hakkuiden osuus on kasvanut, kun talviaika on lyhentynyt.

Oikeastaan kolmantena asiana se, että kun itsekin olen ollut metsänomistaja kohta 40 vuotta, olen nähnyt sen, kuinka paljon metsien hoito ja käyttö on muuttunut ja kehittynyt ja otetaan paljon paremmin huomioon erilaisia asioita, ja kun tulee tutkimustietoa, niin sitten pystytään taas kehittämään sitä eteenpäin. Se toinen puoli, minkä tässä sitten olen myös samana aikana nähnyt, on se, että ei oikeastaan tule semmoista aikaa, etteikö niitä vaatimuksia tule sitten kuitenkin lisää. Kun tämä norppa tässä mainittiin, niin norpan osaltahan oli aikoinaan sellainen, että oli kappalemääräinen tavoite, ja sitten jo ennen kuin nähtiin, että se täyttyy, alkoi keskustelu, että sitä pitää muuttaa, koska se tulee täyteen, ja että mitäs sitten, ja niin siitä tuli prosenttimääräinen tavoite, jolloinka sehän koko ajan kasvaa. Nyt kun täälläkin kerätään nimiä näihin kalastuksen rajoituksiin, niin varsinkin meillä siellä itäisessä Suomessa on vähän semmoinen olo, että me toivottaisiin myös mahdollisuuksia meille eikä pelkkiä rajoitteita, niin että nämä olisivat myös tasapainossa sitten. — Kiitos, ei muuta.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kivelä, olkaa hyvä.

18.32 **Mai Kivelä vas:** Arvoisa puhemies! Kun täällä nostettiin esille tämä Helsingin kaupungin päätös puolittaa maito- ja lihatuotteiden hankinnat, niin olisin siihen kommentoinut, että se ei tosiaan ollut yksin edustaja Kivelän päätös, vaikka toki mielelläni siitä kunniaa otankin, vaan se oli Helsingin valtuuston enemmistön päätös. Esimerkiksi koko keskustan valtuustoryhmä oli sen esityksen takana. Eli sikäli on tärkeää nostaa esille se, että täällä luodaan aika paljon sellaista vastakkainasettelua, jota sitten toisissa yhteyksissä kyllä voidaan purkaa ja jota ei esiinny, myös keskustan kanssa ja muiden, esimerkiksi oikeistopuolueiden kanssa.

Eihän näitä aloitteita huvikseen tehdä, eikä tätä lintudirektiiviäkään ole huvikseen tehty, vaan nämä yrittävät vastata ongelmaan, ja se ongelma on se, että luontokato etenee, meillä on käsissä kuudes sukupuuttoaalto, me ihmiset olemme täysin riippuvaisia luonnosta ja mitään maataloutta tai metsätaloutta ei voida hoitaa kuolevalla planeetalla, ja uskon, että tekin tiedätte tämän, joten vaikka täällä sanotaan, että muualla on metsät hakattu mutta täällä hoidetaan asiat hyvin, niin emme me hoida niitä asioita tarpeeksi hyvin, koska jos me hoitaisimme ne asiat tarpeeksi hyvin, silloin meillä luonnon monimuotoisuus pysyisi yllä ja tämä uhanalaistumiskehitys olisi pysäytetty ja ilmastokriisissä tehtäisiin oma osamme eli hoidettaisiin tämä nielupolitiikka kunnolla. Kyllä te tiedätte nämä asiat. Meidän tavoite on se, että metsätalous ja ruokajärjestelmä on kestävä ja on planeetan rajoissa, ja se on myös joka ikisen näiltä aloilta elantonsa saavan ihmisen toimeentulon edellytys. Tätä yhteen sovittamista meidän kaikkien on pakko tehdä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kalmari, olkaa hyvä.

18.34 **Anne Kalmari kesk:** Arvoisa herra puhemies! Suomen osuus Euroopan tiukasti suojelluista metsistä on jo yli puolet — siis yli puolet koko Euroopan tiukasti suojelluista metsistä. Lontoon luonnonhistoriallisen museon laskema biodiversiteetti-indeksi Suomelle on Euroopan toiseksi paras — eli biodiversiteetti-indeksi Euroopassa Suomen osalta on toiseksi paras. 96 prosentin indeksiluku kertoo, että luonto on monimuotoista ja että ekosysteemit toimivat hyvin. Metsien tila on parantunut 70-luvusta, ja metsänomistajat jättävät tiheikköjä, lahopuita ja suojakaistoja ja suojelevat vapaaehtoisesti yhä isomman osan metsistään. Ei pidä luoda sellaista mielikuvaa, että Suomessa ei osata hoitaa asioita. Ei pidä luoda siellä Helsingin valtuustossa sellaista mielikuvaa, että sillä ei olisi merkitystä meidän monimuotoisuuteen, jos vähennämme laiduntavia eläimiä.

Riksdagen avslutade debatten.

Talman Jussi Halla-aho: Under debatten har ett understött förslag framställts om att ärendet remitteras också till grundlagsutskottet för utlåtande.

Riksdagen avbröt behandlingen av ärendet.